

Apararea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEÀ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.

„Vom lovi de-opotivă în Iordanul parazitar și în România necinstit și înstrănat.”

Apară sub conducerea omului Comitet.

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pentru plugari și muncitori — Lei 160

Pentru intelectuali — — — Lei 200

Pentru Instituții și fabrici — — — Lei 500

Strigătul nostru!

Ziarul „Apărarea Națională”, nefiind ziarul vre-unui partid politic, întrucât toate partidele sunt în slujba jidănilor, cari au făcut din România, o țară absolut jidovească, iar din român sclavit și slujile acestora, că un ziar antisemit, vom arăta în puține cuvinte cine sunt antisemiti:

A fi astăzi cineva antisemit, nu însemnează a fi predominant de vederile strâmte și înguste ale unui exclusivism național s-au religios, că însemnează a fi luptător devotat în contra unui curenț materialist, care pun banul mai presus decât onoarea, virtutea și cele mai înalte sentimente ale demnitatei naturei omenești.

A fi antisemit, în același timp e a fi martirul și apărătorul națiunii sale, a drepturilor și instituțiilor, cari unite cu spiritul de libertate, fac propășirea unei națiuni.

Un antisemit are a se lupta numai contra jidănilor, dar și contra jidovitilor, ce susțin pe jidani, a celor cari au legături cu dânsii și cari cu drept se numesc renegăți.

Antisemita are a se lupta numai contra jidănilor, că contra spiritului jidovit și corrupt al unor oameni cari înțeleg rău, ba chiar prostituesc cuvintele de toleranță și civilizație.

Poate, prea bine ca Europa și România oficială — în toată pleada de bancheri și gazetari jidani, precum și „Alianța Universala Jidovească”, cu toate „Lojile-masonice” și susținătorii judaismului din lume și în special din România jidovită — să ridice un muget de reprobație contra mea și a celor ce am scris, vreme de

45 de ani, și voi mai scrie și deacuma, pot să mă numească barbar, netolerant, fanatic, șovinist și să arunce asupra-mi toate injurii de căi sunt capabili jidani și renegății — eu și cu mine noi toti antisemiti, le vom răde în față, și nimic nu ne va opri a luptă contra acestor paraziți, iar acestor români, cari au naivitatea a fi susținătorii jidănilor și au modificat art. 7 din „Constituție”, dându-le drepturile politice în masă, le voi aminti neperitoarele versuri, ale marelui poet, Mihai Eminescu:

„Cine a îndrăgit străinii,
„Mâncă-i-ar inima câlnil!
„Mâncă-i-ar casa pustia,
„Și neamul nemernicia!

Antisemiti sunt incarnațiunea aspirațiilor celor mai adânci, ale sufletului poporului românesc săracit și exploatat cu neomenie de partidele politice și de potopul de jidani, ce au năvălit din toate părțile, — ei, sunt antemergătorii liberărilor mult încercatului de soartă popor românesc, de sub odioasa subjugare a elementului străin cotropitor jidovesc.

Antisemiti sunt expresiunea strigătului despră și al geamătului dureros, esit din pepturile înăbușite de suferințe ale poporului românesc și mi se pare că zâmbetele ironice, cari se văd pe simandicoasele fețe perciunate sau neperciunate, la adresa antisemitiilor, au să se transforme în eremide mai falnice decât acele dela dărămarea „Ierusalimului”, căci cuțitul fiind ajuns la os, români ești din răbdarea lor vor arăta jidănilor drumul de unde

au venit și dacă se vor face a nu înțelege, după cum s-au făcut până acum, vor fi nevoiți a uza de orice măsură pe care le-o dictează instictul de conservare.

Antisemiti, trebuie să o știe jidani, circumciși și necircumciși, că nu sunt circăci vre-unui partid politic.

Ei sunt expresiunea cea mai dureroasă a intereselor întregiei Tări și a Românilor, doritori de a răsuflare în Tara lor în liniște, un aer mai curat, mai puțin viciat și mai ferit de infecțiunile putrezicinilor străine.

Deci, orice guvern care dorește să aibă dreptul la simpatiile poporului românesc, nu-și poate asigura alte titluri mai mari și mai durabile la recunoașterea posteriortă, decât a căuta prin măsuri și legi coercitive, din cele mai draconice, a salva interesele naționale, constrângând să emigreze cu grămadă droacea vagabonziilor cari au năvălit din toate părțile pe pământul nostru scump și cari amenință existența și siguranța națiunii.

Niciodată viitorul Tărei, n'a fost și nu poate să fie într'o mai grea cumpăndă de căt acumă cu invaziunea acestor hoarde neasimilabile, de altă rasă, credință, moravuri și instituțiuni cu totul opuse, nu numai poporului românesc, dar tuturor popoarelor din Europa.

Acstei lepre și peste asiatică îngroztoare, cari bântue de atâtă vreme bătrânu continent european, acum s-au localizat la noi, au acaparat totul, au ajuns cu droia senatori, deputați, primari, magistrați, consilieri județeni și comunități, ofițeri, iar noi români: sluji, cărători de apă, tăetori de lemne și străini în Tara noastră.

Muia Savel
Bacău

Români!

Puțini știu și pot prezui strădania celor buni și a „tinerilor aleși”, cari în viitor vor fi mandria Tării noastre.

Puțini văd cu ochii minții, realele ce s-au abătut din țeșugul supra întregel Tării.

Puțini judecă starea de lucruri îngrijorătoare, ce apăsa greu asupra noastră a tuturor.

Ni se destramă credința! Pierdătinile și frumoasele obiceiuri străbunel! Și văzând cu ochii ni se ruinează podoabele știnte și scumpe: Școala și Biserica, ce cu atâtă cauză s-au ridicat.

Par că și Dumnezeu sf. și-a întors ochii dela noi, de cănd ne tot măcinăm patimile și ura.

Să ne desmeticim! Și apucând pe calea sănătoasă să ascultăm și ajutăm pe cel ce din adâncul inimii și cu adevărat doresc binele și înflorirea Tării, căci altfel copii de mâine, rămași în frântăriile unor amare suferință, amarnic ne vor blestema.

Fără nici o părtinire să dăm frecărula ce este al său și să nu ne mai luăm după vorbele măgulitoare dar sarbede ale tuturor milijilor și nici după ale „lupilor îmbrăcați în piei de oale” zisii politiciani, cari sub diferite forme, măștări și apucături dialegești vă specula nevoile și buna credință.

In fruntea dregătorilor obștești să alegem oameni capabili și cari pe lângă pricepere și ciște să prezinte și greutatea de-a conduce.

Nu mai dați ascultare și crezare „codașilor borfași” și „gușeșilor minciunii”, cari alături cu înfierbântății „măsluitorii, mistificatori” săbără la răscruci și înțunecându-vă mintea cu ce nu

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Evident că dacă s-ar fi găsit la mai mulți oameni întregi, cum sunt cei de azi din Liga cuizistă în care sufletul național bate cu atâta teamă pentru jidani, în care gândirea este o materie explozibilă pentru înstrăinăți și jidăni și un izvor de căldură de neam și în care simțirea este un foc de iubire de Patrie și voință un avânt de dor înțebântat de a ști pe fiecare român cu pumnul încleștat, gata de a lovi în privindia ce ne stă în față râzând sfidător, sără ca partidele politice, aceste adu-naturi de oameni cu stomacul spart și cu capul năuc în buzunarele jidănilor și în a cul oferă mal mult, să poată imposta, atunci des gur că poporul sănătății luminat și inițiat cu sistemele

jinea atât moralmente că și materialmente, fapte pe care le pot confirma oricând luptătorii naționali de pe atunci astăzi încă în viață ca dl Dr. Teodor Mihali, care din cauză de nesimpatie personală șmecherilor Iuliu Maniu și Alexandru Vaida în România întregită, pentru a cărei realizare a luptat din cea mai fragedă tinerețe suferind atâtea condamnări sub unguri, nu putu ajunge la un post mai înalt decât primar al Clujului, și la postul acesta grație liberalilor la care s-a înregistrat după frumosul tratament din partea celor doi „dibaci” de mai sus, regele interveni de căte ori și se comunica un act politic-social prea ilegal și pe care îl consideră de nedemn pentru România. Astfel regele Carol I, având poliția sa personală, și nici un fel de favorit sau camarilă cum greșit se crede și astăzi de unii, afând despre alegerea comu-

nală la București din Noembrie 1899 făcută cu furturi de voturi, cu vărsare de sânge și cu o teroare necunoscută până atunci, ordonă anularea, după ce la sfârșit ascultase și plângerea conservatorului Lascăr Catargiu asupra furturilor de voturi de către agenții guvernului liberal și asupra tuturor celorlalte fărădelegi. Regele chemând la palat pe primul ministru Sturza (trădătorul) și iustru și i comunică că poporul nemai vrind să știe de liberali aceștia nu pot sta la putere pe baza că furând voturile conservatorilor și-au format o majoritate fictivă.

Asupra patriotismului liberalilor, care cel de azi să iaudă și în somn, ar mai fi de notat bine faptul că baronul Bánffy (român renegat din Ardeal) în cătatea sa de fost prim-ministru al fostei Ungarie, a editat o broșură, scrisă de alt renegat de falsoșul

ține de cald și foame, v'arătă „calea îspitei”.

Aceste svăpăiate „pașachine” vor pieri ca toate „duhurile necurate” în fața luminii și sfântului adevăr, care nu suferă întuneric.

Nu vă întristați de „duhul adevărului”, care este pretutindeni „dător de viață și vîstier al bunătăților” și cu toții să dorîți după cum zice poetul:

„Satul colțisor de rai,
Casa cuib de vesel trai...”

S'atunci „dragii mei”; vă fac poftire cu cea mai căldă stăruință să fugiți din calea nemernicilor bârfitorii, cari plâng „după ciolan”, învărtind la hedorogita de flașnetă a politicianilor „chiuliști”; tirani, hrăpitori și împilatori — căci, cine nu vede că:

„Ne-au adus la sapă de lemn?”

Cine nu vede și nu știe că „sărmanele văduve de răsboi”, amărăte și urgîsite de vitregia timpurilor și a stăpânirilor oligarchice, cari de ani de zile, cu ale lor „prăpădite pensii, de mizerie” — neproducătoare de dobânzi înțărziate — „Ei” își fac meschiniile interese, în timp ce slăbitul văduvelor glas, de durerea copiilor, cari cer căldură și mămăligă, se stinge odată cu puterile, fără ca cineva să aibă milă de-a lor ingătă soartă?

Odată cu „țărăniștii lipsiți de dragoste de Neam și Tară”, strecuărî la cărma Tării, am fost supuși la atât de multe și apăsatotoare contribuțuni, directe și indirecte, încât cei mai mulți „sărmani nevoașii” au început să chemă moartea spre a-i scăpa de dureroasele suferințe.

Laptele și mierea „raiului bolșevic” — cel prea trâmbită în timp de zece ani — a început să se reverse și asupra Tării noastre, încet și pe nesimțite am fost încătușați și înhamăți la jugul „robiei moderne” și singura libertate, de care pe deplin ne putem bucura este:

„De a plâng și răbdă de foame în Tara păinii” și a intona:

„Deșteată-te Române din greul [somn de moarte, Că'n atât amar de vreme în capu-ți s'au spart toate,...”

I. Goreanu

trean Jeszenszky Sándor, în care laudă politica lui Dimitrie Sturza pentru distrugerea partidului național român din Ardeal, în care se spune că maghiarii pot conta oricând pe sprijinul partidului condus de Sturza, și alte multe lucruri rușinoase pentru noi români, și din care motiv încețez oricare alte reproduceri.

Natural că broșura aceasta a provocat o indignare de nedescris, revoltele creșteau în mod foarte îngrijorător, scandalurile publice contra liberalilor erau în fierbere, întrunirile publice violente, și mișcările de stradă spumegau, și din toate colțurile mirosea a dor de a simblă bătăi pe spațele trădătorilor. În același vreme la Cameră discuțiile întrecuseră limbajul violent, tumultul și vacarmul contra liberalilor nu cunoștea margini, și orice moment de liniste era asaltat de hotărârea de demisie din partid a oamenilor în sufletul căror nu găsea loc această trădare de neam, atâtă de înfamă și de nelertat. Astfel deputații

Declarațiile d-lui Vaida.

După o tăcere de 3 luni de zile eruditul franc-mason Alexandru Vaida-Voevod a vorbit prin glasul scribitorilor jidani, ce își zic ziariști. Oare n'ar fi fost mai bine dacă ministrul de interne, din grația Franc-masoneriei universale jidănești, s'ar fi concordat prescripțiilor protocolare politice vorbind proștilor de români dela tribuna Camerei, după o lipsă aşa de mare din țară, și în plină contracicere cu legile țării, boala sa nescuzând faptul, în loc de a ne sfida dovedindu-ne încă odată că a rămas credincios lojelor franc-masone, în special tovarășului său Aristide Blank dela banca jidovească Marmaros Blank și Comp.

Dar în definitiv ce a delarat franc-masonul Vaida?

A spus că să bucură asupra faptului că în alegerile județene și comunale minoritarii stau alături de național țărăniști.

Ne arătând motivul bucuriei, suntem în măsură a afirma noi că bucuria e pornită din convingerea că fără acest concurs guvernul ar fi căzut cu triumf. Iată unde a ajuns vestita sa popularitate numal după 15 luni de guvernare.

Declarația de neexistență de comunism în Basarabia e de natură demagogică. Mai bine zis ea corespunde întocmai prescripțiilor ordinelor supraconducătorilor oculti, jidani, ai lojelor franc-masone de a nega pur și simplu orice adevăr real, punând în locul său interesul material prin creare de minciuni.

Toată lumea știe că pericolul comunist există în toată lumea, că pentru desmembrarea unității noastre naționale nu e nevoie de o așteptare specială de pericol de comunism în România cum ar vrea franc-masonul Vaida să credem, că acest pericol putând izbucni în ori care stat european va avea consecințe inevitabile și asupra României întregite, căci doar el nu este altceva decât un mijloc pentru grăbirea realizării Federalizării statelor europene în Republii în vederea netezirei drumului pentru înfăptuirea marului imperiu iudaic robind în-

liberali ca P. S. Aurelian, Nicolae Fleva etc. dimisioanează din partid iar alții, ca foști miniștri Emil Dostlăescu și Barbu Delavrancea, își dau dimisia și din Cameră, nevroind a fi în Parlament cu trădători de neam. Dar cu toate aceste trădătorul Sturza nu vroia să plece dele putere până când conservatorii Take Ionescu, Nicu Filipescu, Titu Maioreacu, N. Fleva, care trecuse la conservatorii, și Al. Marghiloman organizează o rezistență cetățenească, care a avut apoi o clovnire cu armata scoasă pe strade. În urma acestui fapt publicul a devenit și mai surescitat și dându-se apoi lupte de stradă cu armata foarte mulți au fost răniți din care cauză conservatorii arborară steagul negru la clubul lor.

În sfârșit Dimitrie Sturza trebuia să plece dela putere. A doua zi să produse un adevărat haos în partidul liberal, dividat acumă în trei grupuri: sturzisti, drapelisti și disidenți.

Este fără îndoială că în situația aceasta partidul liberal ar fi dispărut

treaga omenire creștină spre folosul jidănei, care săpânește deja lumea întreagă prin imensul capital bănesc de care dispune *grătie nepăsării creștinilor, în special a preoților*, și că întreaga soarte a satelor din Europa de azi depinde, mai mult sau mai puțin, de evenimentele determinante a Rusiei. Așadar mai multă tragică de înină pentru neamul românesc și mai puțin servilism pentru stăpâni săi jidani, cred că nu strică franc-masonul Vaida.

Privitor la soliditatea guvernului Maniu vremelnicul ministru de interne nu și-a putut ascunde îngrijorarea relativă la existența discordie între maniuști și în halacheiști. Intr'adevăr ura și pisma crește între acești aventurieri politici, și odată sacul spart el își va continua drumul de ruptură oricât ar sta de veghe cu petecul și cu acul în mână dl Maniu, cusând și petecind ruptura. Ba în privința aceasta noi știm ceva mai mult decât gura spartă de informații a mizerabilului Stere, lăpădătură națională și scuipătoarea lojelor franc-masone, care dictează reportajurile politice jidănușului Blumenfeld Kálmán dela ADIVORUL, — dijă, — care îscălește: Scrutator. Știm că dl. Maniu având contradicții cu Mhalache, privitor la complectarea guvernului prin plecare slugoiului jidănușilor dela Marmaros Blank și Comp a franc-masonului Junian din fruntea Justiției, și a dlui Vlad din fruntea industriei și comerțului, pe ziua de 5 Martie 1930 ora 11 dimineață și-a prezentat dimisiua. Bine înțeles că aceasta dimisiune, care era o simplă strategie politică, a fost respinsă pentruca apoi să-și dea consimțământul Mhalache pentru numirea franc-masonului Voicu Năstescu în locul slugoiului perfid al jidănușilor Grigorie Junian. Iată una din sutele de divișe existente între Maniu și Mhalache cu privire la soliditatea guvernului, din nou în dilemă prin dimisia dlui D.R. Ioanițescu, când scriu aceste rânduri.

In ceeace privește svonurile despre un crah iminent a băncii jidănești Marmaros, Blanc și Comp,

svonuri puse la cale de adversari finanțari, sub care înțelegem pe liberali, e natural ca franc-masonul Vaida să sără ca mușcat de șearpe. Azi și copiii știu că falimentul băncii Marmaros Blanc și Comp, care evident va veni atunci când supraconducătorii oculti, jidani, a Franc-masoneriei care conduce aproape statele europene azi, grăte politicienilor care s'au vândut, vor crede că România și-a făcut slujba deci nu mai e nevoie de România, ea poate pleca, înseamnă în aceași vreme falimentul partidului național-țărăniș susținut și alimentat de această bancă jidănească, opera SANHEDRINU-LUI jidănesc din România întreagă, cum am dovedit faptul acesta în lucrarea mea: „Demascarea ființei și secretelor Franc-masoneriei, apărută în gazeta naționalistă „Svastica Banatului” din Timișoara, de unde se poate procura.

Cu ocazia aceasta vremelnicul ministru de interne nu uită să tipă cu cât îl ține gura că nu mai este membru în consiliu de administrație de unde primea milioane de lei ca salar anual. Dar cu aceiași fățură evită a atinge faptul că în schimb e președintele consiliului de administrație a altrei bănci jidănești, CONTINENTALA din București, înființată imediat după venirea la putere și unde stă alătura de trădătorul și spionul românilor, jidanul, Szőpkes, senator de Tânava Mare. Orice comentariu e de prisos.

Iată ce avem de răspuns declaratiilor ipocrite a franc-masonului Vaida.

Zilele guvernului Maniu sunt numărate. Romulus Damian

Mamă desesperată!

Trist și măhnit de durere,
Lângă jalnicul mormânt,
Să vă zic, spre măngăiere
N'am putut nici un cuvânt.

Domnul sfânt Vă dea putere,
Să'nfrunță jale, tristețe
și primiți spre măngăiere
Sincerile-mi condolențe.

Iar pe „Leli” încădată,
Zic din tot sufletul meu,
Să din înțeță curată...
Odihnească-l.. Dumnezeu.

N. Vlaicu Ienopoleanu

Evident că aceste noui blâstămani față de țărani nu putură rămâne ascunse cu tot concursul unor conservatori, bogăți proprietari de pământ ce acum uitaseră cu desăvârsire deoseblile politice dintre liberali și conservatori, cari se amenințau cu războul civil decât ori era vorba de egoismul și patimile lor, înăodă astfel țara în două tabere, ce căutau să-și facă tot răul, și cum împetele de nedreptate găseau ecou tot mai fecund în toate staturile cinstite din țară, regele Carol I. înțelesese că numai acordarea unei amnestii immediate poate potoli izbucnirea unui foc cu mult mai primidios, și care nu se sfia a amenința chiar și tronul său. În condițiile acestei fu acordată o amnistie care eliberașe pe toți din temnițe reiauându-apoi pe spesele statului la vetrile lor.

Bă mai mult regele Carol I. dase și un ajutor bănesc celor mai grav loviți, totodată asigurând prin manifest regal că o nouă lege agrară va stabili și regula drepturile lor de pământ față de proprietari și arădași. (Va urma)

Pe clătinăm.

Tăbărăt-ai asupra ta Române, hrăpăreții ucigași ai fiului lui Dumnezeu. Cu groase frânghi te leagă de mâini și amețindu-te cu vorba de șarpe și acoperă cu vîlă amăgirii și agerii tăi ochi, ducându-te în besna temniței din propria ta Casă. Tu simți aceasta, dar nu vrei să înțelegi puterea lor ascunsă și vorba lor vicleană. Ca un rob ai privirea plânsă și ce falnică o aveai odinioară! Ce mândru te uitai în jur de tine! Transilvănean cu ochii așintiști pre frații tăi liberi, prin felul tău nobil de a fi și prin increderea dâncă a realizării sublimului tău — azi realitate — sfidai pe cei vremelniici stăpânitori ai Pașiei tale.

Azi, tu român de pretutindeni și dai ochii' jos în Tara ta boala, frumoasă întregită și liberă. Ce somn hipnotic te-a cuprins? Tu vezi hoardele iudaice cum te impresoară? Înăuntrul și înafara ranițelor tărilor, au arma îndreptată supra ta și tu aștepti detunătura, a numai atunci să începi să te peri; va fi târziu însă. Vai, în stare te-au adus puii de nărciș! Oare să-ți fi putut infiltra în sânge, ceva în contra firii tale deaco-roman? Căci săngele tău are și nu mai vibra azi, nici charunci când propria ta viață e înmejduită. Nu înțeleg această evoltătoare stare și nici nu vreau să-mi micșorez credința, că Neamul meu vre-o dată, va putea, o săpă, să suferă rușinea de-a fi și se simți: străin în țara lui. Tu! Voi toți aceia cari, simțiți milirea adusă acestui Neam, desiderătă ochii! Treziti acest opor, isbind puternic piciorul înământ, hrăniți-l cu adevăru deare e-nsetat, uniți-l și atunci toți ingușitorii, toți fiți lui Iuda, toți înstrăinății vor simți că sunt în casă unui Stăpân demn, ce știe și pe cei fățurnici cari îl desecotesc. Atunci abia veți puțea cunoaște toată violența răuții lor, care azi vă pare drăguște de frate și numai bunătate. Otrava-i dulce la gust, dar astă însemnează să o înghită. Da, ești înlănit Poporule Român și înșelat mereu în buna ta credință, dar poți fi încă liber cu devărat, fiindcă ești puternic. Tu simți nimic oare? Ne clătinăm! Asă-i pe politicianii cari te ucid! Cutură și brațul și liberează te! În puterea ta, după cum aceasta în voință ta. Vezi, voește și nu mărtiaz!

București, 16 Febr. 1930.

 Dimitrie Oniță

Legea măntuirii.

În ceruri și s'a dat putere pe pământ
să 'nvingi un râu adânc pribieag,
lăudind din fapte bune un lung și rag
pe bucuria Dumnezeului cel sfânt.
când ajungi la-l încercările prag
du-ți aminte de-al Domnului cuvânt,
egi înainte cu sfânt legămant,
avarul soartel c'ăi să-l urci cu drag.
Iește taina de pe sfânta cruce
adâncă jertfa scrisă 'n pironire,
treabă-te de ce durerea duce
and răutate El n'are din fire?
faceastă taină aminte și-aduce:
nemurirea se capătă 'n "lubire."
Gheorghe A Costea înv.
Prahova

— Lupi în piei de oaie. —

Păzită-vă de prorocii minciuni cari vin la voi îmbrăcați în haine de oii, iar înăuntru sunt lupi răpitori (Mat. 7, 1b).

Acestea sunt cuvintele prin cari Măntuitorul ne îndeamnă să-ne ferim de prorocii minciuni, cari vin la noi îmbrăcați în haine de „oii“, iar înăuntru sunt „lupi“ răpitori. Oare cine sunt acești, și cum îi putem cunoaște? Vă voi arăta, desbrăcându-i din haina de oaie, cine sunt și cum să prezintă în fața lumii. Adeseori cred că ați văzut prin satele Dv. vre'un om cu Sf. Scriptură la subsuoară numindu-se de sine sfânt, pocăit etc., trage la îndoială învățăturile bisericii, buicește preoții, dispreuște crucea, icoanele, cari pentru el sunt „idoli“ vrednici de a fi aruncați în foc. Pentru ei toți oamenii sunt păgâni, ei sunt singurii urmași ai Măntuitorului, turma celor 144 milii cari sunt aleșii Domnului, în sfârșit o multime de epite, în care se îmbracă în „haina“ de oaie pentru a învăli urâclunea sufletului lor de „lupi“ răpitori. Aceștia învață o lege nouă fabricată după placul lor amăsurat cuvintelor Măntuitorului: „Nu i-am trimis eu pe acești preoții ei au alergat, nu le-am vorbit totuși ei au preoțit“ (Ier. 23, 21). Dar cu toate că Măntuitorul ne-a spus așa de împedescă să ne ferim de acest fel de oameni foarte mulți dintre noi ascultă de el, apucă pe drumul pierzărilor, și asemenia fiului rătăcit toată avereia sufletească și-o pierd, ajungând deasupra prăpăstiei osândei de veci, care aşteaptă să-i înghită în tot momentul.. Ba ceea ce e mai dureros, chiar și în viață de acum ei devin elemente primordială și neamului, prin propaganda care o fac atât împotriva ieșirii bisericești, cât și a celei sociale, fără de care fiecare om cuminte poate vedea că omenirea nu poate dăinul, dar contra căror inițiatorii sectari jidani, și desfășoră programul lor distrugător de suflete și de poapare.

Motivul pentru care atâtă dintr-o lăstă de el, e pe de o parte „haina de oaie în care se îmbracă“, iar pe de altă parte neștiința în care zace o mare parte din poporul nostru, neinstruit îndeajuns ca să poată ținea piept acestor rătăci... .

Intr'adevăr neștiința joacă un rol nespus de mare în lătirea sectarismului. Acei cari au întemeiat sectarismul său folosit în mare parte de ignoranță și simplicitatea poporului. Ei tăcuesc și. Script. în așa fel încât anumite versicole, cari au un sens bine fixat, determinat, ei le aplică, la diferite teorii minciinoase ale lor, dar cu atâtă măestrie încât un om simplu nu știe unde-l greșala, mai ales că nu e inițiat cătuși de puțin în sf. Scriptură, cum este de altfel cea mai mare parte din populația noastră. Mai contribue apoi și haina de „oaie“ umiliță, blândețea, sfîntenia, cari toate sunt numai aparențe, dar cari pe omul simplu îl duce în rătăcire. Pentru a ilustra, mai bine cele spuse, vom trece dela vorbe la arătare de fapte, pentru după cum spune sf. Scriptură, pomul se cunoaște după roade, iar omul după fapte.

Voi ilustra câteva „tipuri“, descrise de un fost predicator sectarian, căruia luminându-l Dumnezeu mintea să a înțors din nou în sf. biserică în care să a născut. Acest frate se numește George Popa din comuna Cheșa jud. Bihor, (vezi: „Cine sunt Pocălii?“ de G. Popa, Oradea 1928) Care a stat între sectari vre-o 25-30 ani și care

ne povestește căte ceva din viața lor, pe care poate nimici nu o poate pătrunde așa de bine ca el care a trăit în mijlocul lor. Conducătorii sectei în care a stat el erau doi unguri Kornya Mihai și Biró Lajos ambii din com. Cheșa

Primul era cel mai mare hoț din ținutul acela: într-o noapte a furat 4 boi dintr-un grăjd și ca să arate la găzdă că e de meșter în a fura boi, a pus clopotele pe gunoi.. În fiecare Dumineacă strângă darea „sfintilor“ la care fiecare contribuia cu cărăuza, „zlotii“ căci crizării nu erau primiți; acești bani spunea că-i trimite la Pesta pentru săraci, și atunci frații care mai de care se trudeau să contribue cu mai mult, umbând desculți, got, flămăoză, numai să fie lăudați de Kornya care îi asigura de împărăția cerurilor. Dar peste cărăuza anii se ridică în Salonta niște case ca niște palate, din sudoarea românilor înșelați de Kornya. Lucruri pe care cine le-ar fi putut gândi despre un „predicitor pocăit“.

Al doilea „luceașă“ Biró Layos, tot din Cheșa îl erau dragi la nebunie femeile. A avut un copil cu o femeie săracă, care la vrăsta de trei ani a murit iar frații ziceau: „d'apoi că murit-a pruncul și-apoi din iubire a fost“.

Spunea că nu trebuie să te îngrijești de loc de avere căci dacă Domnul se îngrijește de crinii cîmpului și de pasările cerului au nu se va îngrijii și de el.. dar erau nemulțumiți dacă femeile noastre nu le făceau mâncăruri gustoase.. El spune că sunt pocăiți și nu înjură, dar mușcă boul de grumazi și bat până la sânge, la advocați din iubire părăsc pe aproapele pentru nimică toată.

Portul nostru românesc trebuie părasit, pentru că numai așa place Domnului, „dache fîm una formă“. Despre deregători și împărați spun că sunt fiare din Apocalips; iar dacă îl-să arătat textul dela Romani (13, 1), „supușă-vă stăpării“, spunea că suntem necredincioși. Biserică era numită „Vavilon“, fil ei păgâni cu cari nu este ertat să ne amestecăm. Însărsit tot lucruri cari te pun pe gânduri. Te fac să te întorci cu groază de către ei, și să zici asemenea Măntuitorului de pe cruce: „Iartă-l doamne că nu știi ce fac“. (Luca 23, 33). Acestea sunt câteva fapte cari nu-s dîn închipuire, ci sunt petrecute aevea în comună amintită mai sus. Ei sunt cu adevărat acel „profet“, pe cari nimici nu l-a trimis ei au alergat, nimici nu le-a vorbitel au profetit“, dar fiecare vorbă din gura lor e o picătură de venin, care atunci când o primești și-se pare dulce, dar care încetul cu încetul îți copleșește sufletul, ajungi nesimțitor, cu inimă împietrită și cu viață pierdută.. Intr'adevăr pierdută, căci după cum ne spune Sf. Script.: „orb pe orb de va conduce amândoi vor cădea în groapă“. (Matei 15, 14).

Vă pună cineva întrebarea: „dar oare noi nu păcătuim? între noi nu se întâmplă lucruri cari nu-s demne de un fiu din Biserică lui Hristos? Da e adevărat se întâmplă și între noi dar noi ne cunoaștem greșala, nu ne numim „sfinti“, „pocăiți“, desăvârșiți, pentru că cetim că nimici nu este desăvârșit afară de Tatăl din ceriuri.. Cădem și noi căci lupta e grea, dar nu ne arătăm și halina de oaie ca po căci cel minciunării ci așa cum suntem ne arătam păcătoși, cerând și primind ertare dela Domnul prin preoții săi cărora le-a dat puterea de-a lăra păcatele. (Ioan 20, 23).

Deacea atunci când vă întâlniți cu cei ce-si zic: „pocăiți“, lasăți-l în plată Domnului și rugați-vă pentru ei, că Domnul să le lumineze mintea și să-i întoarcă la calea cea adevărată. Dacă din întâmplare careva a căzut în mrejile lor, să-i părăsească (Mat. 7, 15) zicându-și asemenea fiului rătăcit: Sculamă-voi și mă voi duce la maica mea biserică și îl voi zice: mamă bună, greșit-am la cer și înaintea ta, nu sunt vrednic și mă numi fiul tău primește-mă ca pe una din slugile tale.“

A. V. Lupu student.

Pământul nostru.

Pământul, cuiul nostru drag, pământul binecuvântat de Dumnezeu, plămădit de-atâtea ori cu sânge românesc e mare și scump și e al nostru, al poporului care a îngunchiat cu pumnul și cu gura însipă în țăâna lui, ca căinele credincios pe mormântul blândului său stăpân, căzut pentru gila de care nici mort n'a vrut să se despărță.

E pământul unui popor cuminte, popor de plugari și de păstorii cîștigli și demni. Pământ întins, pământ negru și mănos, semănăt și brăzdat cu mil de morminte de eroi și de martiri.

Un neam viteaz, un neam blâud și bun să a fost născut și încheiat în glă lui roditoare, călătă în focul celul mal năprasnic și victorios trecut. Și ui toate l-au fost dragi. Munții, văile poenile și pădurile. Și cu toate să a impretenit. Pentru că toate l-au măngăiat cu căte ceva. Bătrânilor munți l-au dus zâne, feciori și vorținci, basme și povești. Văile l-au dat doina și cântecul cavalului dușos și dulce. Pădurile, polana l-au dat poezia. Și toate l-au învățat căte ceva. Unele, să salte, strige, să cânte. Altele, să se plece, să asculte și să plângă. Pentru că toate sunt ale pământului nostru. Râuri mari limpezi, ori tulburi și vijelloase îl brăzdează șoptindu-l multe povești, ștergându-l lacramile și luându-le în drumanul lor. Ele știu toate și au plâns mult.. mult.. pentru pământul pe care îl scaldă din vremuri ce l-au dus și până azi — pământ păsat prin jertfa inimii noastre. Prin sacrificiile unul întreg popor.

Sâange națunii palpită în orice fărâmă din el.

Căte cotropiri străine, căti oameni și căte generații n'au trecut și trăit pe meleagurile și ogoarele lui. În vătoarea vremurilor le-a scoborât rând pe rând în el, păstrându-le unora amintirea în cenușă și făpturile lui; ștergându-le orice urmă.

Pământul nostru, glă noastră scumpă este leagănuș unul întreg neam răsărit și crescut aci din cele mai bătrâne vremuri. Bravi români iubiți. Vă glă și dacă e nevoie, apărăți-o cu prețul ultimei picături de sânge!

I. Serban-Voitești.

Când goarne sună-vor.

Dela Nistru spre Tisa, la Dunăre, Mare, Stropite-s cu sânge a noastre hotare.

Și țărâna 'noroșă ne strigă mereu:

— Păzită-vă Regele și Tara-română,

— Națiunea și graiul și legea străbună,

— Să fie cu voi Dumnezeu.

— Aveti doar o Tară, cum nimici nu are,

— Așa de frumoasă, aicea sub soare

— Ca-a voastră români.

— Nimici și zdrobiți cu a voastre puteri

— În lupte, atunci când călăi de eri,

— Ar vrea să-vi-o smulgă din mâni.

Când scumpul nostru Rege și Tara-română, Națiunea slăvită și legea străbună Semnalul de luptă vor da, Oituz, Mărășești, setosi toți de sânge, Cu Dunărea, Nistrul și Tisa vor plângă Când noi vom lupta!

In ziua de glorie, în luptă cea mare, Când goarne sună-vor pe a țărei hotare, Lupta-voi ca un leu...

Odrasla-mi, pe-o cruce, la granița Tărlui...

Semna-va cu sabia-i cruntă.. motivul căderii..

Si timpul de glorie și numele meu.

N. Vlaicu Ienopoleanu.

Fiecare român și patriot loial este dator să voteze lista românească!

Triumful listei românești era sigur deja Dum. în 2 Martie când a fost în Arad o foarte frumoasă manifestație românească la care au luat parte mii și mii de români. În special marșul personalului cristic în rânduri strâns, nesfărșite și bine disciplineate a fost impunător. Laudă dului Ing. Gh. Ispravnic director C. F. R.

Marea Piață Avram Iancu a fost neîncăpătoare pentru mulțimea venită cu călăreți, cu drapele în frunte din Pârneava, Șega, Gai, Grădiște și Micălaca.

La întrunire au vorbit domnii: Ciceo Pop, Dr. Mărcuș, Dr. Cojociu, V. Ivan, Stana Teodor, I. Trifu și Al. Vlad. A vorbit și din partea sărbilor, nemților și jidănilor sioniști căte un reprezentanță.

După întrunire publicul a manifestat pe străzile orașului având în fruntea sa pe admirabila muzică — fanfară — jărânească din com. Pauliș de sub conducerea domnului P. Crișan, care a întonat o mulțime de marsuri, hore, etc. cu o precizie și forță uimitoare.

Prin această manifestație românească s'a dovedit că românii nu se înțeleg, se ciară și se mai și bat într-o lătă, ca frații, dar când este vorba de arătarea dragostei, a forței naționale în luptă cu dușmanul comun străin, atunci sunt unitari, sunt uniți în cugete și în simțuri până la izbândă deplină.

Sus înimile! Trăiască lista românească!

Listă d-lor preoți, cari datează ziarului.

Între mulții d. preoți, abonați ai ziarului nostru, este o bună parte, care deși a primit și cetea sau primește și cetește încă și acum ziarul nostru adăvărat național-creștin și deși a fost provocată în repetate rânduri prin ziar și prin scrisori deschise dela adv. și închise dela administrație și mai departe deși — de sigur — este convingă că jertfele pe care le facem noi, în prima linie tocmai în interesul sfântului, de lă și în a lor, ca *bunii creștini*-români, cu editarea ziarului propagând dragostea nefățărită și devotamentul sincer față de Hristos, Rege și Națiune, totuș năintăles că datorința elementară a Sfintilor lor este să și achte costul abonamentului.

Pentru a arăta lumiei cine sunt acei „cucerinci părinți” le facem deosebita onoare și le publicăm „cinstiții” nume în ziar, în speranță că poate le va roși puțin obrazul și în postul mare își vor face datorința de creștini față de un ziar creștin. Dacă însă nici de astă dată nu vom ajunge la rezultatul dorit, sălăjiind, vom recurge pentru ajungere scopului la alte mijloace și mai puțin dorite de Sfintii lor.

Lumea va judeca împărțial, își va da seama cine este vinovat și care este fapta necuvinioasă iar, mii de cetători împreună cu domnii preoți, cari au răspălit cinstiția noastră desinteresată, împreună cu atâtea neajunsuri și greutăți materiale, nu ne vor condamna.

Iată-

Dr. Ioan Felea f. preot Pecica dela 1. I. 1924 până la 20 XII. 1927 mai datorează cu 200 lei, Mihaila Terente, preot Culea dela 1. I. 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 320 lei, I. Marșeu preot Socodor dela 1. I. 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 470, D. Maciu preot Cârpuța dela 1. I. 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 410, V. Guleșiu preot Sofronea dela 1. I. 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 650 lei, P. Radoi preot Obreja dela 1. I. 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 1050, P. Mihaila preot Vânatori dela 1. I. 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 990 lei, V. Mihaila preot Doncenii dela 1. I. 1924 până la 3 X 1928 datorează cu 770 lei, St. Bogdan f. preot Firiteaz dela 1. I. 1924 până la 22 VI 1928 mai datorează cu 250 lei, C. Boaneu preot Brad dela 1. I. 1924 până la 1 VI. 1928 datorează cu 700 lei, f. I. Pepa f. protop. Mihaila dela 1. I. 1924 până la 1. I. 1928 mai datorează cu 370 lei, A. Pașcău preot Sanislău dela 1 X 1924 până la 31 III. 1930 mai datorează cu 1000 lei, Total 7480 lei.

(Va urma)

Informații.

În comuna Drauț j. Arad a fost ales primar președintele org. L. A. N. C. Stepan Temie, Comuna Drauț poate fi mandră de alegera făcută și o asigurăm că nu se va înșela în nou ales. Cu Dzeu înainte!

În Cehoslovacia precum și în toate țările au avut loc mari serbări în onoarea lui Masaryk, reîntemeietorul patriei Cehoslovace și președintele ei dela război încoace, care acum a înălțat vîrstă de 80 ani. La mulți ani!

În Franță de sud au fost inundații catastrofale. Pagubele sunt enorme averi de multe multe miliarde au fost distruse, zeci de milii de case dărâmate și mai multe milii de oameni fără adăpost și multe milii de morți. În toate țările se întreprind colecte pentru ajutorarea sinistraților francezi.

În Rusia au fost în zilele acestea arestați și trimiși în lanțuri la temniță 2 mitropoliti și 6 episcopi pentru că vor mai bine să moară decât să se lapede de legea creștină, după cum pretind jidăni bolșevici.

În săpt. trecută a dispărut dintr-un cel vîl, cuprins de o boală care nu iartă, vrednicul părinte-protopop Florian Roxin din Buteni în etate numai de 56 ani.

În veci adormitul lasă regrete și căre în înimile tuturor celor, cari l-au cunoscut.

Fie-l tărâna ușoară și memoria binecuvântată!

În director Ministerial-regional S. Bocu a făcut o excursie prin jud. Arad până la Brad. În comuna Vârfurile și Lazuri, comuna natală a „Excelenței” sale i s-a făcut o primire „pecinste”!

Nu știm dacă în acestă excursie de plăcere s-a folosit de automobilul cel nou cumpărat de directorat-stat și plătit de blești contribuabili cu 1.500.000 lei? Pe semne ne va costa și întărirea lui frumușele sume!

În Shin Kai Japonia a ars un cinematograf și au fost mistuiti de flacări 104 copii. Grozavă moarte!

În ministeru Valda, dorind să nu-i se facă nici o manifestație, a plecat dela Cluj Incognito — pe ascuns la București, și fiindcă totuși la Teiuș a fost ovăzionat de aderenți și temându-se că la București îl va aștepta lumea și țara, să a întrerupt călătoria în Brașov; putea însă să șo conține fără nicio frică deoarece la gara din București abia l-au așteptat câțiva 2-3 prieteni. Pe semne Bucureștiul a și uitat că dl Valda este încă ministru titular la interne, că-i cam demult de când l-a părăsit.

Poșta Redacției. Dni I. S. Vodă în 7g Juu Le publicăm cu plăcere și Vă rugăm a ne da și pe mai departe și în toată privința binevoitorul D. Voastră concurs.

Dni Lingurar M în Milova. Am primit scrisoarea și ne-am interesat de cauză dar la P. nu se știe nimic despre sosirea delegatului amintit de Dta.

UNEI „MISS”.

AI fost și peia concurs
Ca sărăți că ești frumoasă
Lumea rea însă a spus
Că tu ești o vanitoasă

Victor I. Opris

Rugăciunea achiziției abonamentele!

REGATUL ROMÂNIEI.

Prefectura județului Arad.
Serv. Financiar și Economic.
No. 6123/1930.

Publicații.

28 Februarie 1930.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 3 Aprilie 1930 orele 10 a. m. se va ține în sala mică a Prefectura județului Arad, licitație publică cu oferte închise în conformitate cu art. 82—111 din legea Contabilității publice, pentru aprovizionarea Spitalului jud. pe anul 1930 și anume: lapte aproximativ 50.000 litri, făină de pâine aproximativ 42.000 kgr., făină albă aproximativ 8.000 kgr., gris aproximativ 2.000 kgr., piper aproximativ 40 kgr., ardei pisat aproximativ 100 kgr., cafea prăjită aproximativ 200 kgr., cafea „Franck” 300 kgr., ceai 50 kgr., orez aproximativ 800 kgr., scorțișoară aproximativ 20 kgr., stafide aproximativ 40 kgr., precum și alte articole mărunte după necesitate.

Caietul de sarcini se poate vedea la Spitalul județean Arad, în zilele oficioase.

Amatorii vor depune deodată cu oferta și o garanție pentru făină de Lei 15.000 pentru lapte 15.000 Lei și pentru coloniale Lei 10.000.

Costul se va trece în oferte pentru fiecare articol separat și calculat per kgr.

Ofertanții comercianți sau industriași vor trebui să producă acte doveditoare că firma este înscrisă.

p. Prefect: Șeful Serviciului: (ss) Dr. Lazar. (ss) Stanca.

Votăți lista blocului românesc, cu semnul roata cu spătă.

PRIMĂRIA

comunei Siria.

Nr. 3476/929.

Publicații II.

Rămânând fără rezultat publicația de licitație fixată pe ziua de 19 Februarie 1930, publicăm o nouă licitație pe ziua de 9 Aprilie 1930, după cum urmează:

La ora 9, pentru furnizarea de tocuri, penițe, creioane, liniale, hârtie și gumă de șters.

La ora 9³⁰, pentru furnizarea registrelor și imprimatelor.

La ora 10, pentru furnizarea mobilierului necesar și renovarea mobilierului deteriorat.

La ora 10³⁰, pentru compactarea căștilor de legă.

La ora 11, pentru furnizarea rechizitilor de pompier și renovarea anuală a celor existente.

La ora 11³⁰, pentru renovarea trăsurilor și harnășamentului.

La ora 12, pentru furnizarea sărmiei necesare la îngrădirea locului de târg și așezarea în pământ a stâlpilor de beton, precum și executarea îngrădirei cu sărmă.

La ora 12³⁰, pentru facerea planului general de sistematizare.

La ora 13, pentru exploatarea pietrișului din cariera comună și pentru transportarea lui pe străzile din comună și împrăștere.

Licitatiile se vor ține în conformitate cu art. 72—83 din L. C. P. cu oferte închise și sigilate.

Garanția de 10% pentru fiecare adjudecație ve va depune în prealabil în numerar ori în efecte de stat.

Condițiile se pot vedea zilnic în biroul notarului comună.

Siria, la 11 Martie 1930.

Primăria

comunei Siria.

Publicații II

Rămânând fără rezultat publicația de licitație fixată pe ziua de 20 Februarie 1930, publicăm o nouă licitație pe ziua de 10 Aprilie 1930, după cum urmează:

La ora 8, pentru furnizarea materialului lemnos, a tuburilor de ciment, pietrișului și executare lucrărilor în legătură cu înființarea a 3 noi fântâni și 4 vălăie de ciment, precum și întreținerea celor vechi.

La ora 8³⁰, pentru înființarea șanțurilor și podurilor din hotar și întreținerea celor existente.

La ora 9, pentru compactarea căștilor din biblioteca populară.

La ora 9³⁰, pentru repararea edificiilor comunale și furnizarea materialului necesar la întreținerea acestora.

La ora 10, pentru desfundarea șanțurilor necesare la canalizarea apelor interne.

La ora 10³⁰, pentru renovările necesare la abatorul comună.

La ora 11, pentru furnizarea porumbului, ovăsului, și păieilor necesare la întreținerea reproducătorilor masculi, precum și recvizitele necesare la îngrijirea lor.

La ora 11³⁰, pentru vopsirea acoperământului de tinchea a Primăriei, lucrare în valoare de 12.600 Lei.

Licitatiile se vor ține în conformitate cu Art. 72—83 L. C. P. cu oferte închise și sigilate.

Garanția de 10% pentru fiecare adjudecație se va depune în prealabil în numerar ori în efecte de Stat.

Condițiile se pot vedea zilnic în biroul notarului comună.

Siria, la 11 Martie 1930.

Primăria

Atențione la firmă!

Fotografi reglementare, prima calitate pentru carnetele ceferiștilor se execută 3 bucăți lei 40 iar la minut 15 lei bucătă la firma

Stefan Curtiocean
Arad, Calea Saguna 90